

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10Er/132/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3710202031
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mišúnová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3710202031.2

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: ARTIN, spol. s.r.o. Radničné námestie 6, Bardejov , IČO: 31 666 183, práv. zast. JUDr. Marko Polakovič, advokát, Vysoká 19, Bratislava proti povinným:1.) Z. W., T.. XX.X.XXXX, H. R. XXXX/XX, C. H. X.) M. X., T. XX.X.XXXX, H. T. XXX o vymoženie 895,11 EUR s prísl., vedenom u súdneho exekútora JUDr. Ivan Nestor , Exekútorský úrad Bratislava, Haburská 49/A, Bratislava takto

rozhodol:

Súd exekúciu **z a s t a v u j e** .

odôvodnenie:

Na návrh oprávneného zo dňa 1.3.2010 a vykonateľného exekučného titulu - Zmenkového platobného rozkazu č.k. 56Zm 37/2006-18 zo dňa 21.8. 2009, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 12.1.2009 sa začalo exekučné konanie proti povinnému o vymoženie 895,11 Eur.

Na základe žiadosti exekútora súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v zmysle návrhu oprávneného.

Podľa § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu 4da) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

Novela č. 438/2015 Z. z. nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160101>>§ 39 ods.4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. do 22.01.2016 vrátane.

Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným I vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s.. Za účelom zabezpečenia plnenia záväzkov v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný I bianko zmenku, kde povinný II vystupoval ako avalista. Následne bola zmenka indosovaná bankou na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, ktorá pohľadávku z exekučného titulu následne postúpila na oprávneného.

Súd preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm.m) Exekučného poriadku.

Súd sa oboznámil so Zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 8.10.2003 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou, Dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke zo dňa 8.10.2003, pripojeným spisom Okresného súdu Trenčín č.k. 56Zm 37/06 a ostatným obsahom spisu.

Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s, Bratislava) poskytol povinnému I ako dlžníkovi úver vo výške 50.000,- Sk/, ktorý sa povinný I zaviazal splácať v splátkach po 1685,- Sk. V zmluve je dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom.

V rovnaký deň, tj. dňa 8.10.2003 povinný II uzavrel s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) Dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke (ďalej len Dohodu), kde v čl.1 dlžník vyhlásil, že odovzdal banke vlastnú bianko zmenku avalovanú povinným II.

V čl. III, bod. 3.2 Dohody dlžník súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzkov v súlade so zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uvedenou v čl. II tejto dohody, banka je oprávnená vyplniť na bianko zmenke čas splatnosti a zmenkovú sumu, zodpovedajúcu výške záväzkov dlžníka voči banke tak, aby bola celá pohľadávka banky s príslušenstvom a poplatkami uspokojená.

Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným I dňa 8.10.2003 v Považskej Bystrici. Na zmenke je vpísaná suma 26.966 Sk so splatnosťou dňa 14.8.2006. Ako zmenkový ručiteľ zmenku podpísal povinný II.

Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 3.5.2005 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na súde v Trenčíne, ktorý dňa 11.9.2006 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 56Zm 37/2006-18.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.2.2010 bola pohľadávka spoločnosti Apollis, a.s. , Bratislava proti povinným postúpená na oprávneného.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (1) Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (2) Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ

vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným I dňa 8.10. 2003 bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V čase uzatvorenia uvedenej úverovej zmluvy úprava Občianskeho zákonníka neobsahovala žiadne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, pričom úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka až zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004. V tejto súvislosti však súd konštatuje, že zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb., pričom v tomto právnom vzťahu vystupuje povinný I nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinného I meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Nepochybne sa jedná o (klasickú) typovú zmluvu bez možnosti povinného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde povinní vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe, t.j. úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Aj keď jednoznačne právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola zavedená do Občianskeho zákonníka až úpravou účinnou od 1. apríla 2004 (zákonom č. 150/2004 Z.z.), jej cieľom, tzn. dodatočnej úpravy spotrebiteľského práva bolo zabezpečiť harmonizáciu Slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, resp. s *aquis communautaire* dosiahnutého v tejto oblasti, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Účelom zavedenia úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 1. apríla 2004 bola harmonizácia Slovenského zmluvného práva s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Spoločným znakom novozavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, bolo teda faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle v zákonom predpokladanom dôsledku. Týchto podmienok, to zn. faktického vyrovnanie postavenia spotrebiteľa a podnikateľa je nutné dosiahnuť aj v prípade „de facto“ v spotrebiteľských vzťahoch vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z.z., s účinnosťou od 1. apríla 2004, pretože materiálne posudzovaná pozícia kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny zákona o zmene Občianskeho zákonníka sa žiadnym spôsobom nelíšila od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka. Tento spôsob právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka zavedeného v ustanovení § 52 a nasl. s účinnosťou od 1. apríla 2004, a to aj spätne na spotrebiteľské vzťahy uzatvorené pred účinnosťou vyššie uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka je jednoznačne vyjadrený v ustanovení § 879f Občianskeho zákonníka. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy (ktoré majú charakter spotrebiteľskej zmluvy), podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a nasl. Občianskeho zákonníka sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka do 3 mesiacov od nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do 1. júla 2004. Za predpokladu nezosúladenia spotrebiteľských zmlúv uzavretých pred dátumom 1. apríla 2004 s kogentným zmením § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, tie časti spotrebiteľských zmlúv, ktoré neboli dané do súladu so znením § 53a § 54, strácali uplynutím troch mesiacov platnosť. Podľa vyššie citovaného § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1. apríla 2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal oprávnený predchodca pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinní I, II obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna

právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí.

V tomto prípade išlo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému I plnenie v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Podmienky poskytnutého úveru, obsah zmluvy, aj keď sa s nimi povinný I mohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ako aj obsah úpravy sankcií už nemohol reálne ovplyvniť. Zmluva vypracovaná bankou bola všeobecne používaná aj pri uzatváraní ďalších obchodných zmlúv s inými osobami. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému I pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný I zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že banka pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti a povinný I nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 ZZŠ, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), ibaže by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňuje

vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

Principiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo 122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch.

Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnomu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014).

Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo skrítkne zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm.m) Ex.por. zastavil.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohoto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku, ktorým súd zastavil exekúciu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.